

Moje online studiranje u okolnostima zdravstvene pandemije

Kraj mjeseca ožujka 2020. godine. Strka, panika, strah. U većini država pojavio se nov, još uvijek ne poznat virus. Korona virus, bolest i smrt koja se pojavila u Kini i prije nego smo trepnuli Lijepa Naša već je bila zahvaćena.

Tek povratkom u rodni grad iz mjesta studiranja postalo mi je u potpunosti jasno da ovo više nije neka neslana šala već se stvarno moram kao i svi ostali pridržavati strogo propisanih mjera koje je donio Stožer civilne zaštite u suradnji sa Vladom Republike Hrvatske. To je bio početak moje kućne izolacije koja je trajala punih pet tjedana unutar koje mi je glavni prioritet bio ući u kolotečinu sa online predavanjima, seminarima, kolokvijima i dodatnim vježbama. Učenje i praćenje predavanja iz udobnosti vlastitog kreveta. Za neke najbolja stvar na svijetu, no za mene upravo taj savršen scenarij je najveći problem. Kod kuće sam, u krevetu i sad moram učiti? Nagla promjena okoline, načina rada i učenja na koji sam navikla do sada. Trebalo mi je par dana kao i svima da se naviknem na novonastalu situaciju i da shvatim da je moja soba ponovno postala centar savladavanja novog gradiva kao što je to bila u osnovnoj i srednjoj školi, a pogotovo tijekom priprema za državnu maturu. Već nakon prvog tjedna, u kojem sam kao i ostali pokušavala shvatiti kako ćemo uspjeti kvalitetno odraditi sve svoje obaveze, bilo mi je mnogo lakše. Znala sam odmah na početku da ćemo imati više obaveza nego bi imali u normalnim okolnostima jer naravno naša aktivnost vezana uz određeni predmet sada se mora ispitati na drugačije načine. Rješavanjem prvih zadataka, seminara i kolokvija ušla sam u taj novi tok događaja i sve do sada uspješno odradila. Moram priznati da je ova situacija mnogo zahtjevnija, moramo biti odgovorniji, zreliji i snalažljiviji s obzirom da smo i dalje većinski zatvoreni u svojim kućama i da se moramo snaći na sve moguće načine koji su nam trenutno dostupni, a uz to dodatno nas podbada i ova neizvjesnost vezana uz razvijanje ove situacije s virusom. Sada kada je već podosta zadataka, nekoliko kolokvija i seminarskih radova iza mene mogu sa sigurnošću reći da ovo za mene nije najbolji način studiranja. Istina je da sam kod kuće sa svojom obitelji, mogu učiti iz udobnosti vlastite sobe i tomu slično, ali gdje su u toj cijeloj priči one čari studiranja u drugom gradu, onaj osjećaj kada u jutro trebam ustati i otići na predavanje kada bi najradije ostala u krevetu, jednako kao i onaj osjećaj kada znam da su predavanja za danas gotova ili da je vikend korak ispred mene. Koliko god je ponekad teško učiti jer nemam

volje ili mi je jednostavno muka od same pomisli da moram pisati nekoliko desetaka strana seminarskog rada, uvijek ću izabrati normalne odlaske na fakultet prije ove nekima savršene situacije. Bez obzira na pandemiju i na to što ovu situaciju ne možemo mijenjati do kad se sama od sebe ne primiri čari studiranja možemo doživjeti jedino u normalnim uvjetima, a baš su te čari ono što studiranje čini posebnim razdobljem našega života.

Ova situacija zatekla nas je ne spremne i ne možemo je promijeniti, ali najbitnije od svega je da budemo pametni i odgovorni te da iz nje izađemo zdravi i s novim iskustvom. Online studiranje je trenutno jedini način za stjecanje znanja koje mi je potrebno da završim ovu akademsku godinu. Kao i sve, tako i online studiranje ima svoje prednosti i mane, ali uz malo truda uspješno sam savladala dosadašnje prepreke i nastojim tako nastaviti i dalje do povratka na stari način života.

Paolla Pretković, 1. god. US